

"כולם עצרו את החיים שלהם ושירתו מעל 200 ימים - זה לא מובן מאליו"

סרן דרור קסטרו, בת 32, תושבת מושב אלומה קצינת התנהגות אוכלוסייה בפיקוד העורף, בוגרת אולפנית הראל בכפר-סבא ומכינת צהלי

מה האתגר הרוחני בתפקיד?

בניגוד לשירות הסדיר שלי, במילואים אני חריגה - אין הרבה דתיים ובטח שלא נשים ואימהות. זה יכול להיות מאתגר בעיקר בשבתות או בשיח הבין-אישי, שלפעמים זר לי. אבל התחושה שאני חלק ממשנה גדול בתקופה היסטורית מקטינה כל קושי.

ספרי על דמות משמעותית שהיא שותפה לדרך.

בעלי, יעקב. אנחנו נשואים עשר שנים, ובלעדיו לא הייתי יכולה לשרת יום אחד בתפקיד. הוא לקח על עצמו את כל הבית בתקופה הכי קשה, כולל להכין שבתות לבד עם שלושה ילדים בלי מסגרות.

יעקב, איך אתה חווה את השירות שלה מאז 7 באוקטובר?

השירות שלה רבי-ערך וחשוב, ואני מפרגן לה מאוד ורואה כמה היא עובדת קשה.

על אילו כלים היית ממליצים לחיילות בתקופה זו?

לשתף כמה שיותר ולא להישאר עם החוויות הקשות לבד. להקיף את עצמך באנשים שעושים לך טוב ומעלים לך חיוך.

דרור, מה מחזק אותך? האמונה בקב"ה, והרבה חיבוקים מהילדים שלי.

משהו מעצמך שהיית רוצה להוסיף?

תודה על ההזדמנות לשתף. חסרים לנו עדיין קצינים בפיקוד העורף - אפשר לפנות.

צילום: אריק סולטן

יעקב וסרן דרור קסטרו

איפה היית ב-7.10?

הייתי בבית עם המשפחה שלי באלומה, וכמו כולם הופתענו מהאזעקות. בשלב מסוים נדרשנו להסתגר בממ"ד מחשש לחדירות מחבלים - היה מפחיד מאוד. במוצאי שבת כבר קיבלתי צו 8, ובבוקר יצאתי ישר לחמ"ל בתל-אביב למשמרות של 12 שעות במשך חודשיים. בסך הכול שירותי 280 ימי מילואים.

האם המלחמה גרמה לך לראות את התפקיד אחרת?

לגמרי. עד המלחמה לא יצא לי לעשות הרבה ימי מילואים או להיות במצבי חירום. פתאום הבנתי לעומק את החשיבות של התפקיד. קיבלנו אחריות ללוחות את המפונים מהעורף למלונות

מה את עושה בצבא?

בשירות הסדיר התגייסתי לקורס הו"ד בחיל חינוך ושובצתי כמשקית מקא"ם בחיל הים ולאחר מכן יצאתי לקצונה ושירתתי כמ"מ בסמינרים לגיור של קורס נתיב. כיום במילואים אני קצינת התנהגות אוכלוסייה בפיקוד העורף - הגורם המקשר בין האוכלוסייה האזרחית לצוותי החירום בזמן אירועי חירום בעורף, כמו נפילת טילים או מצבי פינוי. המטרה שלי היא לדאוג לרווחת האוכלוסייה ולנהל את הקשר עם גורמי החירום בצורה מסודרת.

איך החלטת להתגייס?

מגיל צעיר היה לי ברור שאתגייס. אמא שלי הייתה מורה חיילת, וסיפרה לי רבות על ההשפעה העמוקה של החוויה שלה בשירות ועל המשמעות של לבישת מדים.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה, ולמה?

חיפשתי תפקיד הדרכה שנותן ביטוי ליכולות האישיות שלי ושהמסגרת של השירות בו נוחה מבחינה דתית. חיל החינוך, שמשרתות בו הרבה בנות דתיות, היה הבחירה הטובה ביותר בשבילי.

איך הגיבה הסביבה שלך להחלטה להתגייס?

בישוב שגדלתי בו, צור-יגאל, תומכים מאוד בגיוס בנות דתיות. גם באולפנה נתנו לנו את כל האפשרויות ופתחו שיח על שירות משמעותי - לא משנה באיזה מסלול.